[2018] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 373

ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ

ਬਨਾਮ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ (NCT) ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ

(2017 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2181-2182)

31, ਜਨਵਰੀ 2018

[ਦੀਪਕ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਡਾ. ਡੀ. ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973-ਧਾਰਾ 167 (2) - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ 1999-ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 - 01.12.2016 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ - 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ 28.02.2017 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 15.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ 28.02.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ 01.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਅਗਲੇ ਦਿਨ 02.03.2017 ਨੂੰ, 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ 08.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਰਹੀ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਦੱਸਦਿਆਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 14.03.2017 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ 02.03.2017 ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਇਹ

ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ- ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 02.03.2017 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੋਰੇਸੋ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 08.03.2017 ਤੱਕ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ 8.03.2017 ਤੱਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰ-ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਸੀ- ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

373

XXXXXX

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ

ਕਿਹਾ:1.1 28.02.2017 ਨੂੰ, ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 15.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 28.02.2017 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ 02.03.2017 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 02.03.2017 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 02.03.2017 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਮੋਰੇਸੋ, ਜਦੋਂ 08.03.2017 ਤੱਕ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ

ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21] [395-E-H; A 396-A-B]

XXXXXX

ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਬਨਾਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ (NCT) ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ 375

1.2 ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ; ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਇਹ 08.03.2017 ਤੱਕ ਇੱਕ ਇਨਕੋਏਟ ਸੀ. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 02.03.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਭਾਵੇਂ ਲੰਬਿਤ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 23] [398-G-H; 399-A-B]

1.3 ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ; ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24] [399-B-C]

1.4 ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 28.02.2017 ਤੋਂ 01.03.2017 ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 01.03.2017,ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। 07.03.2017 ਤੱਕ, ਅਤੇ ਫਿਰ 07.03.2017 ਤੋਂ, 08.03.2017 ਤੱਕ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 08.03.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 08.03.2017 ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25] [399-E-G]

XXXXXX

1.5 ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 02.03.2017 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 15.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ

ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਾਂ 08.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 26] [400 ਡੀ-ਜੀ]

1.6 ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ 08.03.2017 ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ, ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 08.03.2017 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 08.03.2017 ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਉਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 27] [401-B-E]

XXXXXX

ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਬਨਾਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ (NCT) ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ 377

1.7 ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 08.03.2017 ਨੂੰ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 08.03.2017 ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, 08.03.2017 ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 08.03.2017 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ 28.02.2017 ਦੀ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਦੂਜਾ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਨੇ ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨੋਟਿੰਗ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ 28.02.2017 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 08.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਕੇ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਕਤ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਾਂ 08.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮਿਤੀ 02.03.2017 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ, ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 02.03.2017 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। (ਪਾਰਸ 28-29] [401-F]

XXXXXX

ਹਿਤੇਂਦਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1994) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 602: [1994] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 360; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਨਿਰਾਲਾ ਯਾਦਵ (2014) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 457: [2014] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 148; ਉਦੈ ਮੋਹਨ

ਲਾਲ ਅਚਾਰੀਆ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2001) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 453: [2001] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 878; ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ (1994) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 410: [1994] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 263 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ		
[1994] 1 Suppl. SCR 360	ਦਾ ਹਵਾਲਾ	ਪੈਰਾ 13
[2014] 6 SCR 148	ਦਾ ਹਵਾਲਾ	ਪੈਰਾ 18
[2001] 2 SCR 878	ਦਾ ਹਵਾਲਾ	ਪੈਰਾ 18
[1994] 3 Suppl. SCR 263	ਦਾ ਹਵਾਲਾ	ਪੈਰਾ 18

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2181-2182.

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 22.05.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, 2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 311 ਅਤੇ 2017 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਐਮ. (ਜ਼ਮਾਨਤ) ਨੰਬਰ 525 ਵਿੱਚ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਮਹਿਮੂਦ ਪ੍ਰਾਚਾ, ਆਰ.ਐਚ.ਏ ਸਿਕੰਦਰ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਗੁਪਤਾ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾਨਿਸ਼ ਮਨਸੂਰ ਅਲੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਧਾ ਗੁਪਤਾ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਅਮਨ ਸਿਨਹਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨੂੰ ਟਮਟਾ, ਸੁਮਿਤ ਤੇਟਰਵਾਲ, ਬੀ.ਵੀ. ਬਲਰਾਮ ਦਾਸ,

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਵਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਰਾਹੀਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ 22 ਮਈ, 2017 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 311/2017 ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਐਮ. (ਜ਼ਮਾਨਤ) ਨੰਬਰ 525/2017 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1999 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮਕੋਕਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ (ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ), ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਰਜ 2015 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਗੌੜਾ ਅਪਰਾਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 27 ਨਵੰਬਰ 2016 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 1 ਦਸੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 2017 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ 15 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"ਅਨੁਲੱਗ P-3

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਪੰਡਿਤ, ਐਲ.ਡੀ. ਏ.ਐਸ.ਜੇ., ਮਕੋਕ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ #
25. ਪਟਿਆਲਾ ਹਾਊਸ ਕੋਰਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 10/2015 ਮਿਤੀ 23.02.2015 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3/4 ਮਕੋਕ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ, ਲੋਧੀ ਕਲੋਨੀ, ਦਿੱਲੀ।

	Sl. No	ਨਾਮ, ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਤਾ	ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ
S/V	01	ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਉਮਰ 37 ਸਾਲ, ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਨਵਲ ਸਿੰਘ ਐਚ.ਨੰਬਰ 151, ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ-4, ਨਾਂਗਲੋਈ, ਦਿੱਲੀ-41 ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਪਤਾ - ਐਚ.ਨੰਬਰ 70, ਪਿੰਡ ਕਮਰੂਦੀਨ ਨਗਰ, ਪੀ.ਐਸ. ਨਿਹਾਲ ਵਿਹਾਰ, ਦਿੱਲੀ	01.12.2016

ਵਿਸ਼ਾ: ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 15.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਬਾਰੇ।

ਮਾਣਯੋਗ ਸਰ,

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਤਲ, ਕੁਝ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

XXXXXX

ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। 20.04.2015 ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਟਿਕਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 26.08.2015 ਨੂੰ ਪੀ.ਓ. ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 27.11.2016 ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੀ.ਐਸ. ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕੇਸ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 65/2016 ਤਹਿਤ

ਧਾਰਾ 25/27 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 01.12.2016 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਮੇਤ ਕਈ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

01. ਸਾਲ 2006-2016 ਦੀ 10.02.2017 ਦੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਰਿਪੋਰਟ (ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ.) ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 2013 ਅਤੇ 2015 ਦੀਆਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਰੀ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਹਨ।

02. ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੈਸਟ, ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ.-ਨਾਂਗਲੋਈ ਆਦਿ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ।

03. ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਫਾਰਮ 26 ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ

01. ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਾ-08 ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਫਾਰਮ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ 1.85 ਰੁਪਏ (ਲਗਭਗ) ਦੀ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਚੱਲਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿਖਾਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੀਤਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸਾਲ 2006-2016 ਦੌਰਾਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਭਰਦੇ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

02. 2006-2016 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. (ਨਿਲ ਰਿਟਰਨ) ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ 10 02. 2017ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਬਨਾਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ (NCT) ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ
[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.] 381

ਉਪਰੋਕਤ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ 15.03.2017, ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ

ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਰਜ ਕਰੋ

Sd. /-28.02.17
(ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ)
ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ
ਪਟਿਆਲਾ ਹਾਊਸ ਕੋਰਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਮਿਤੀ: 28. 02. 2017"

4. ਉਸੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਨੂੰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (2) ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ 1 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜੇ.ਸੀ. ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜੇ.ਸੀ. ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਲਈ Ld. APP ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਮਾਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇ.ਸੀ. ਨੂੰ 01.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

01.03.2017 ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਲਈ ਮੁੱਖ ਫਾਈਲ ਰੱਖੋ।

ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਦਸਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। "

5. 1 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ 15 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ।

"01. 03. 2017

ਫਾਈਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਪੰਡਿਤ, ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ, ਐਨ.ਆਈ.ਏ./ਪੋਕਸੋ/ਮਕੋਕਾ, ਏ.ਐਸ.ਜੇ.-01, ਪੀ.ਐਚ.ਸੀ., ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅੱਜ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹਨ।

XXXXXX

ਮੌਜੂਦ: ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪੀ.ਪੀ. ਸ਼੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਐਲ.ਡੀ. ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਪੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਏ.ਸੀ.ਪੀ. ਹਿਰਦੇ ਭੂਸ਼ਣ ਦੇ ਨਾਲ

ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੇ.ਸੀ. ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਮੂਦ ਪਰਾਚਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਐਚ. ਏ. ਸਿਕੰਦਰ, ਐਲ.ਡੀ. ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੋਕੀਨ ਲਈ।

ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਜੇ.ਸੀ. ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਐਲ.ਡੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ 07.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 28.02.2017 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਾਜ ਦੇ ਐਲ.ਡੀ. ਚੀਫ ਪੀ.ਪੀ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਲ.ਡੀ. ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ।

ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 07.03.2017 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

6. ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 2 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਅਤੇ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

7. 4 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਏ.ਸੀ.ਪੀ./ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ/ਐਨ.ਡੀ.ਆਰ. ਲੋਧੀ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਨੰਬਰ 3, ਤਿਹਾੜ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

" ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ -8

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਪੰਡਿਤ, ਐਲ.ਡੀ. ਏ.ਐਸ.ਜੇ., ਮਕੋਕ # 25, ਪਟਿਆਲਾ ਹਾਊਸ ਕੋਰਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।

ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 10/2015 ਮਿਤੀ 23.02.2015 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3/4 ਮਕੋਕ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪੀ.ਐਸ. ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ, ਲੋਧੀ ਲੋਨੀ, ਦਿੱਲੀ।

S/V	Sl. No.	ਨਾਮ, ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਤਾ	ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ
	01	ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਉਮਰ - 37 ਸਾਲ, ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਨਵਲ ਸਿੰਘ H.No .151, ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ -4, ਨਾਂਗਲੋ 1, ਦਿੱਲੀ -41 ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਪਤਾ - ਐਚ.ਐਨ.ਓ.70, ਪਿੰਡ ਕਮਰੂਦੀਨ ਨਗਰ, ਪੀ.ਐਸ. ਨਿਹਾਲ ਵਿਹਾਰ, ਦਿੱਲੀ।	01.12.2016

XXXXXX

ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਬਨਾਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ (NCT) ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ

[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.] 383

ਵਿਸ਼ਾ: ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਤਿਹਾੜ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਬੰਧੀ

ਮਾਣਯੋਗ ਸਰ,

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਤਲ, ਕੁਝ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ

ਸਮੇਤ ਕਈ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

01.12.2016 ਨੂੰ, ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੰਬਰ 2013 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ 1 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਚੱਲਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। 85 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ (ਲਗਭਗ)। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ 10.02.2017 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੀਤਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਨੇ ਸਾਲ 2006-2016 ਦੌਰਾਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਭਰੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਨੰਬਰ 3, ਤਿਹਾੜ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। 07.03.2017.
ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ,

Sd./-
(ਹ੍ਰਿਦੇ ਭੂਸ਼ਣ)
ਏ.ਸੀ.ਪੀ./ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ/ਐਨ.ਡੀ.ਆਰ.
ਲੋਧੀ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ
ਮਿਤੀ: 04. 03. 2017"

XXXXXX

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 7 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"04. 03. 2017

ਫਾਈਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਪੰਡਿਤ, ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਨ.ਆਈ.ਏ./ਪੋਕਸੋ/ਮਕੋਕਾ, ਏ.ਐਸ.ਜੇ.-01, ਪੀ.ਐਚ.ਸੀ. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੈਮੀਨਾਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਕੈਡਮੀ, ਕਟਕ ਲਈ ਓਡੀਸ਼ਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ: ਸ਼੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਐਲ.ਡੀ. ਰਾਜ ਲਈ ਵਧੀਕ ਪੀ.ਪੀ.

ਏ.ਸੀ.ਪੀ. ਹਿਰਦਿਆ ਭੂਸ਼ਣ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਤਿਆਗੀ ਨਾਲ।

ਦੋਸ਼ੀ ਪੰਕਜ ਸਹਿਰਾਵਤ, ਨੀਰਜ ਸਹਿਰਾਵਤ, ਨਵੀਨ ਡਬਾਸ ਅਤੇ ਰਾਹੁਲ ਡਬਾਸ ਨੂੰ ਜੇ.ਸੀ. ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਨੰਬਰ 3, ਤਿਹਾੜ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 01.12.2016 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜੇ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ

07.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੰਬਰ 2013 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ 1.85 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ 10.02.2017 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੀਤਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਨੇ ਸਾਲ 2006-2016 ਦੌਰਾਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਭਰੀ ਹੈ।

XXXXXX

ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈੱਲ ਨੂੰ 07.03.2017 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 18.03.2017 ਨੂੰ ਰੱਖੋ। "

8. 7 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ, 28 ਫਰਵਰੀ, 2017 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ 2 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ।

"07. 03. 2017

ਮੌਜੂਦ: ਸ਼੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿੱਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਮੂਦ ਪਰਾਚਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਚ.ਏ. ਸਿਕੰਦਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ।

ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਜੇ.ਸੀ.

ਆਈ.ਓ. ਏ.ਸੀ.ਪੀ. ਹ੍ਰਿਦੇ ਭੂਸ਼ਣ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ।

28.02.2017 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਤੀ 02.03.2017 (ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਤਬਦੀਲ)

08. 03.2017.'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਲਈ ਰੱਖੋ।

ਜੇ.ਸੀ. ਨੂੰ 08. 03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।.

ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।"

9. ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ:

"08. 03. 2017

ਮੌਜੂਦ: ਸ਼੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿੱਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਮੂਦ ਪਰਾਚਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਐਚ. ਏ. ਸਿਕੰਦਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ
ਗੁਪਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੋਕੀਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ।

XXXXXX

ਆਈ.ਓ. ਏ.ਸੀ.ਪੀ. ਹ੍ਰਿਦੇ ਭੂਸ਼ਣ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ।

ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੋਕੀਨ ਜੇ.ਸੀ.

ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੋਕੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ। ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੋਕੀਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ। ਆਈ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ

ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 7 ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਲਈ 18.03.2017ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।.

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੋਕੀਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ 28.02.2017 ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਦੱਸਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

09.03.2017 ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ/ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। "

10. ਫਿਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 9 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਬੇਸਿੱਟਾ ਰਹੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ:

"09. 03. 2017

ਮੌਜੂਦ: ਸ਼੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿੱਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਮੂਦ ਪਰਾਚਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਗੁਪਤਾ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੋਕੀਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ।

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ।

ਸੁਣਿਆ।

ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਲਈ ਰੱਖੋ
14. 03. 2017. "

11. ਆਖਰਕਾਰ 14 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ 2 ਮਾਰਚ, 2017 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ/ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਇਹ ਹੈ:

“xxx xxx xxx xxx xxx

XXXXXX

ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 28.02.2017 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭਾਵ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ/ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀ 01.03.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 08.03.2017 ਨੂੰ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਨ.ਡੀ.ਡੀ. ਦੇ ਉਪ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 01.03.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰੇ/ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰੇ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ/ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 21 (2) (ਬੀ) ਮਕੋਕਾ ਵਿੱਚ, ਰਾਈਡਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜਾਂਚ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ / ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਏਗਾ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 28.02.2017 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ (ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 167 (2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ)। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (5) ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਈ.ਓ. ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੇ.ਸੀ. ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (2) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ।

XXXXXX

ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (2) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (2) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 18.03.2017'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।. "

12. ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 311/2017 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 1 ਮਾਰਚ, 2017, 4 ਮਾਰਚ, 2017, 7 ਮਾਰਚ, 2017 ਅਤੇ 14 ਮਾਰਚ, 2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 22 ਮਈ, 2017 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 311/2017 ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਮ. ਜ਼ਮਾਨਤ) ਨੰਬਰ 525/2017 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

13. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 15 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ.ਆਰ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ

ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੀ.ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਿਤੇਂਦਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 1 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 24 ਵਿਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਤੋਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

XXXXXX

"25. ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ 28.2.2017 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ। ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 15.3.2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ (ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਪਿਛੋਕੜ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕੁਝ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਕਿ 1.85 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਸਰੋਤ ਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ 2013 ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਸਮੇਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ

ਸੀ। ਸਾਲ 2006-2016 ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

[1](1994) 4 SCC 602

26. ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ 4.3.2017 ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ 28.2.2017 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।.

27. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 28.2.2017 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਵਜੋਂ ਕੈਪਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 167 (2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ 28.2.2017 ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ

ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ।

28. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 28.2.2017 ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 28.2.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 90 ਦਿਨ ਸਿਰਫ 1.3.2017 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣਗੇ।

XXXXXX

29. 28.2.2017 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 1.3.2017 ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 1.3.2017 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ 1.3.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਹਾਲਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ 1.3.2017 ਨੂੰ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਈਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ

ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਫਾਈਲ ਨੂੰ 7.3.2017 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮਕੋਕਾ ਤਹਿਤ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 ਮਕੋਕਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "

14. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 15 ਸਤੰਬਰ, 2010 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਕੋਕਾ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਉੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮਕੋਕਾ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ "ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ" ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ".

XXXXXX

15. ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ

ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ 15 ਸਤੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਉੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਕੋਕਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

16. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੈਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ:

"69. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ 01.03.2017 ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵੀ 07.03.2017 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਅਤੇ 08.03.2017, ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਉਪਲਬਧ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (28.02.2017 ਨੂੰ) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ 01.03.2017 ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, 08.03.2017 ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 07.03.2017 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਰੱਦ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੱਥ-ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੀ (ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਗਲਤੀ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। "

17. ਫਿਰ ਪੈਰਾ 74 ਤੋਂ 77 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

XXXXXX

"74. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 28.02.2017 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਬੇਨਤੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

75. ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 'ਬੇਕਾਰ' ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲਬਧ ਹਨ: ਇਕ, ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਜਾਂ, ਦੂਜਾ, ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

76. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ 2013 'ਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ (ਮਕੋਕਾ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਸਮੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ 04.03.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ 28.02.2017 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (2) ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ

08.03.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 28.02.2017 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਗੁਪਤ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

XXXXXX

77. ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ 28.02.2017 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ 01.03.2017 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 08.03.2017 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ "ਬੇਕਾਰ" ਦੱਸਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਅਣਉਚਿਤ ਵੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ (ਧਾਰਾ 397 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਯਮਿਤਤਾ ਬਾਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ) ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ 'ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, 08.03.2017 ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 08.03.2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. (ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ) ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

18. ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਦਲੀਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਬਾਰੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ 2 ਮਾਰਚ 2017 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਅਤੇ ਮਕੋਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (2) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਨਿਰਾਲਾ ਯਾਦਵ, [2] ਉਦੈ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਚਾਰੀਆ ਬਨਾਮ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, [3] ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

XXXXXX

19. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਾਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 2017 ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ 1 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ 8 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ 2 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਕਤ

ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ (28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਤੋਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ) ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਧਾਇਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 2 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ 28 ਫਰਵਰੀ, 2017 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ 'ਚ ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 48 'ਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਥਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਦੈ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਚਾਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ), ਨਿਰਾਲਾ ਯਾਦਵ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ

ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 2 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

20. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਮੂਦ ਪਰਾਚਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਨ ਸਿਨਹਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਡੀ. ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਵੀ. ਬਲਰਾਮ ਦਾਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

XXXXXX

21. 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਤੋਂ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 15 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ 2 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਵਧੀਕ

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਜੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 2 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੋਰੇਸੋ, ਜਦੋਂ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮਾਮਲਾ, ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ.

22. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਸੁਪਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

XXXXXX

"48. ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 (4) (ਬੀ.ਬੀ.) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਮ ਰੁਖ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਕ ਵਾਰ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਧਾਰਾ 167 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 (4) (ਬੀ.ਬੀ.) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ 180 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਰਿਮਾਂਡ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ, ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਨਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਨੱਥਾਵਾਂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ [1952 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 395: ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 106: 1952 ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ. ਐਲ.ਜੇ. 656]; ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ [(1953 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 652: ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 277: 1953 Cri LJ. 1113])" ਅਤੇ ਏ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ [(1966) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 427: ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1966 ਐਸ.ਸੀ. 816 : 1966. Cri LJ 602])"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੈਰਾ 53 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਤੇਂਦਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"53. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਾਸਤੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

(1) xxx xxx xxx xxx

(2) (a) ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (4) (ਬੀ.ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ.ਬੀ.) ਦੇ ਅਗਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ 180 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਹਿਤੇਂਦਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

XXXXXX

(2) (b) ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (4) (ਬੀ.ਬੀ.) ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ 'ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ' ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਹਿਤੇਂਦਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਤੇਂਦਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਚਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ 180 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ

ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"2. ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿੰਨ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ:

(1) xxx xxx xxx xxx

(2) ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ.ਬੀ.) ਦੀ ਸਹੀ ਉਸਾਰੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ;

(3) xxx xxx xxx xxx

XXXXXX

ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਬਨਾਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ (NCT) ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ

23. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 2 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਭਾਵੇਂ ਲੰਬਿਤ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

24. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ; ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

25. ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਗਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ

ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 48 ਦੇ ਅੰਤਮ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਤੋਂ, 1 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੋਂ 1 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ ਅਤੇ ਫਿਰ 7 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ, 2017 ਤੋਂ 8 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 8 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXXXXX

26. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਦੈ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਚਾਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਖੁਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 60 ਦਿਨ) 16 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ

ਨੇ 17 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਯਾਨੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਜਮ੍ਹਾਂਖਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਵਿੱਤੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ) ਐਕਟ, 1999 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਤਾਂ 30 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਖੌਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਉਪਾਅ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤੱਥ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 2 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 15 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਜੇ ਦੱਤ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਰਿਪੋਰਟ/ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਾਂ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

XXXXXX

ਰਾਮਬੀਰ ਸ਼ੌਕੀਨ ਬਨਾਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ (NCT) ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ
[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.] 401

27. ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਾਲਾ ਯਾਦਵ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 5 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 14 ਮਾਰਚ 2007 ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ (ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ.) ਨੇ 15 ਮਾਰਚ 2007 ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਪਰ ਇਹ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਜੇ ਦੱਤ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ, ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 8 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 75 ਤੋਂ 77 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

XXXXXX

28. ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 15 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 28 ਫਰਵਰੀ, 2017 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 8 ਮਾਰਚ, 2017 ਨੂੰ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 8 ਮਾਰਚ, 2017 ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਦੂਜਾ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਨੇ ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 75 ਵਿੱਚ ਨੋਟਿੰਗ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28 ਫਰਵਰੀ 2017 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਧਾ ਕੇ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਕਤ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਸਮਾਂ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2 ਮਾਰਚ 2017 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2 ਮਾਰਚ 2017 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਉਕਤ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

29. ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

30. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi